pag. 576.

ka wäikesele klausile nii wõrra kui ta tahtse, ninn küsis aga wahest ka pino näid tahap wõna, ja klausi ütles aga no temäji ärä ei põle, ja wõtt pudelika wiina ninn wali raha päält et ja liskehempas saasi ninn rohkemp kelli tasi.

Ja kui nüüd nemä olliva põõnu ja wõnaska joonu nii wõrra kui nena taktsena pitsitas jällegi klausi naha põrile jälgeda nii et ses mitmesuksest kelli tegi, Ja ker küsis ses kõrwaste seleda mulle ka nüüd mes näid kõnelas, ja klausi ütles et teil olewat wana tont nukkan kappin, nii näid ütles.

Ta ker käskis et küsi mänes temä ka on kas wahest wäeshirmus jis ei tohi teda kaetaki.

ninn klausi pitsitas jis õige kõwaste, nii et kohese nahk punet kelli tegi, ninn küsis jis jällegi ilma ojawõtmata mändse ta ütles näid olewat. ja klausi ütles mitte wäega hirmes woore herrä mooti kaunis kõwis.

Jis wõt ker wõtme ja lats kappi mano uest wallale wõtma kuna temä naine jellel ajal punatsest lats ninn terestiki wällä jooksis.

Ja kui ta usse luuksest wallale pöörtis tõmpas ta pilusse kappi uest wallale et weitsese nättä olli, ja ollika kedäki kappin, ja ker heiti ärä, lei kappi usse kinni ja keeras jällegi luusse, ninn ütles, seda mina wel es tiija, et minn kappin pidi olema kedaki, ole sina hä mees ja wii temä kõike kappika mino majasst wällä, aga wäikene klausi ütles anna mulle ütz mõõt kulda jis ma wiin küll ~~jis~~ temä jäst ärä, aga ker ütles, mõõtu kulda mul julle kaft ei ole anda aga kaarnitsa küll ma julle annan.

Ja klausi ütles hä küll ma olen kaarnitsada ka küll raha aga jis anna ennegi paar hobesit minnga mina temä küst ärä wii, jest jäjada mina teda ei jaawa ja wijä.

Kinn mes nüüd tettä kerral es jä mant näe kui nüüi paari hobesit andma. ja lask jis hobese ette panda ninn tõstiwa kappika wana tonti päale ja wäikene klausi lats jis jõrtma kuna ker da kaarnitsa kulda olli sottiksesa andnu.

Ja klausi jäitz nii kaawa kui mõisast wällä ja wana tont

pag. 577.

kappist nakkas pallema et ta nii wõrra hüwwä ja jätta minno weel elämä, mina anan kõik oma raha julle nii wõrra kui mul teda on. jis ütles wäikene klausi kirjeta ütz siti millesta mina jo raha katte ja muito wissa mina sinno kõige kappika jõke ja ja piat sinnä lõpma. ninn nii kõneltes jõut temä nii kaawa kui jõe kattale jilla päale ninn nakkas jis kappi kahe last wallale päsmä. ja jes kuulis ka kappist wal jooksmist ninn nakkas wäega kahekeh pallema ole nii hä ja ärä wissa minno mitte wette, mes tahan kõik oma raha julle ara jahata.

jättä minno weel seni kaawa kui sina raha kätte saat jest rohkemp jõht mul ei ole kui kolm kaarnitsat kulda jes kõik anna mina ara julle kui ja minno küst kappist wällä lasset.

Ent wäikene klausi ütles jahata ärä oma kõik ninn raha, ninn mina lä sinnä, ja kui ma raha ole paanu jis tulema tagasi ja lase sinno kappist wällä.

Jis selet temä kappist kõik ärä, kes temä elõtz ja kes raha on, jis ei wäikene klausi hobeset mõtsa kõntis sinnä kinni ja esi lätz raha otsma. ninn temä lõise jes elagene ka pia ütles nii kui alli jahatedes, ja päält ka kolm kaarnitsat kulda. jis wõttis wäikesi klausi kulla kattika jälga ja lats jis sinnä kohe ta ainat hobeset ninn kappika meke alli jätnu, ja lask jis kappi usse wallale, ja noorijand tulli kappist wällä ninn ta olli näost walokes länuü kui kõo tohk. suure jurma hirmu peräst, ja ta tennäs weel suure tenoga wäärst klausi kes temä päale olli wal rahaski est kabstanu ja lätz jis omma tee, ninn wäikene klausi es nokka ka enamp kuna poole jäitma, wai kõo poole.

Ja kui ta kõo lähüte jai nägi seda ka suur klausi et wäikene klausi katte hobesega nüüd kõo jõitop ninn weel uhke wanaski ja kapp päal. ninn jis lätz suur klausi wäikesele wasta ja küsis kust ja kõik jee warantuse olet saanu aga wäikene klausi ütles jee kohene mes mul ärä kappi jälle raha wõtti ma ja kõiki kõige rihmadõjis ja wei kuna, ninn kunan olliva raha rihmadese nii kalli et ma neide est nii palju raha jai, et ma. kätz hobest ninn